pas. 480.

Kes tuli kuuvat küsekelemat ?
Ema tuli kuuvat küsekelemat :
„ Mis sa mutad paegat nõrri ?
„ Mis sul'sead tehtaneksa ?—
„ Kas oli sul kubjas kirjat,
„ Mõisat-vaanem sulle väljin ?"
„ Oh minu hellat emakene !
„ Ei minat käimat teo teedat,
„ Õgat maremat mõisa maadat,
„ Mina kõisin kõsjat-teedat.
„ Tüdrukut ei tahtnut minnata !
„ Sul on paljin tüterist. —
„ Ei tule naene minule,
„ Ei saa naene sinule !" —

Ema mõistis, korralt kostis :
„ Oh sina hulla poega nõrri,
„ Oh sa hulla sa rumalat !
„ Aga mul kümme tütarlasta,
„ Küll ole tõsta kümmenista :
„ Viis panen villudat tegemat,
„ Kaks panen kangastat kuduma,
„ Kolm panen linu kalkimaie. " —

Poeg mõistis, korralt kostis :
„ Vii sina tüterit wesile,
„ Kaunat kuduat kallinalle !
„ Siis tuleb naene minule,
„ Siis saab mina sinule. ""

pas. 481.

Ema oli hulla, wõttis uskus,
Wõttis tütrist pillutada :
Anne wiis hoidis aia peale,
Rõõsat rõõgus ruukiese,
Tiiu teadis tee-raja ale,
Mari saatis põõsaase,
Leeni linnus lepikuse,
Kaie kogarnab kuusikuse ;
Siis sai kuldase mänijat,
Hõbedase pajat-naese.
Ema läks koerult ueltu toomat.
Koeru koon kuuskus kaela jämi,
Hoidi hoidis aia pealtat :
„ Kus sa kuldane mänijat,
„ Hõbedane pajat-naene ?
„ Ise läkeat koerult ueltu toomat ?" —
Ema mõistis, korralt kostis :
„ Mina paljuta paimtab
„ Subemese jurustelleb,
„ Hebemese heidab kaela. ""
Ema läks lehmat lüpsemaie,
Lehm läs jalat lüpsikuse.
Räuku rõõgis ruukiasta :
„ Kus sa kuldane mänijat,
„ Hõbedane pajat-naene,
„ Ise läkeat lehmat lüpsemaie ?" —
Ema mõistis, korralt kostis :